

Помни — къдѣто днесъ провали, тамъ и утрѣ
 ще има!»
 Трети се вмѣсиха тукъ въ разговора; единъ прѣко
 други
 Бързаше всѣкой да каже по нѣщо . . . Фенерчето
 вжтрѣ
 Изъ воденицата свѣтна; съсъ трѣскъ кречеталката
 хукна —
 Етеръ ~~бѣ~~ ^{вече} вечеръ придонесе. Забучаха жерла
 воденични;
 Шумно, въ навалица, всички се стекоха вжтрѣ.
 Четвърто
 Взеха едни да принасятъ пълнитѣ вретича тежки,
 Други се пъкъ заловиха, на помощ на ратая, бързо
 Въ кошоветѣ да изспиватъ. И цѣлата нощъ
 цѣленичка,
 Като бръмчене на ройни пчелици наоколо кошерь,
 Веселий гѣворъ и смѣхъ на мливаритѣ будни не
 сѣвна.
 Прѣзнощний дѣждъ, утоложенъ слѣдъ първия
 порой, валеше
 Мудно, еднакво.

* * *

На утрото късно се съмна. Макаръ че
 Беше дѣждътъ попрѣстаналъ, небото покриваха още
 Облаци тъмни и слънцето, скрито задъ тѣхъ, не
 изгрѣя.
 А на полянката вече се стѣгаха тежки товари, ^{и 421} ^{деканка} ^{те}
 И виторози волове спокойно съ повѣди подрѣнкватъ, ^{се хваща}